

безъ знание, безъ опитности. При това положение, душата не може да има нито радостъ, нито скърбъ. Безъ радости и скърби, животътъ на душата е по-тежъкъ, отколкото съ тѣхъ. Следователно, докато не мине презъ радости и скърби, човѣкъ не може да се повдигне. Само чрезъ скърбитѣ и радоститѣ, той влиза въ пѣтя на мъдростта. Само въ този пѣтъ той ще научи и ще разбере Божията Любовь. Безъ мъдростта любовта винаги ще остане неразбрана. Тѣй както съвременнитѣ хора разбиратъ любовта, тя носи за тѣхъ най-голъми разочарования. Въ първо време човѣшката любовь носи радости, но свършва съ разочарования. Понѣкога разочарованието на човѣка отъ любовта е толкова голѣмо, че никой не може да му помогне. Какъ ще помогнете на човѣкъ, който е изгубилъ окото си? Какъ ще помогнете на човѣкъ, който е изгубилъ паметта си? Какъ ще помогнете на човѣкъ, който е изгубилъ рѣцетѣ и краката си? Или, какъ ще помогнете на човѣкъ, който е изгубилъ свѣтлината на ума си, благородството на сърцето си, красотата си, или най-после нѣкоя отъ своитѣ добродетели? Колкото и да утешавате такъвъ човѣкъ, каквото и да му говорите, всичко това сж празни думи. Да утешавате единъ човѣкъ, който е безъ око, безъ свѣтина на ума и безъ благородство на сърцето, въ това нѣма никаква философия. Ако искате да утешите такъвъ човѣкъ, вие трѣбва да му покажете новъ пѣтъ, по който да върви. Този пѣтъ трѣбва да води къмъ съвършенство. Животътъ на съвременнитѣ хора е несвършенъ, защото не е Божественъ. Нѣкога той е билъ Божественъ, но постепенно хората сж го изопачили, и днесъ, въ всички негови области, е внесена поквара. Самъ по себе си, животътъ е добъръ, чистъ, но хората внасятъ въ него своитѣ лоши чѣрти и наклонности. Ние виждаме, че още съ раждането си, децата носятъ своитѣ криви, отрицателни прояви. На времето си тѣзи чѣрти сж били добри, но днесъ вече тѣ сж отживѣли своето. Време е, обаче, стариятъ животъ да се замѣсти съ новъ.

„И ще проведя гладъ на земята.“ Гладътъ е условие, което заставя човѣка да влѣзе въ новия животъ. Съвременнитѣ хора искатъ да бждатъ богати, да прекарватъ тихо и спокойно, никой да ги не безпокои. Това е идеално положение, но засега никой човѣкъ не може да живѣе по този начинъ на земята. Има смисълъ да бжде човѣкъ богатъ, но никой да му не завижда; има смисълъ да бжде човѣкъ силенъ, но никой да му се не противопоставя. Какъвъ смисълъ